

2) анонімність є перевагою, проте якщо буде визначено власника гаманця, то можна визначити частково транзакцію та адреси інших криптогаманців, які з ним пов'язані;

3) кібер-ризик (певна вразливість до хакерських атак) та ризик транспарентності. Зокрема, ще у квітні 2014 року антивірусні компанії повідомили про зростання вірусних атак, спрямованих на крадіжки біткоїнів, у тому числі, через шахрайство файлів з ключами wallet.dat, в яких зберігаються паролі до транзакцій;

4) операційний ризик (є ліміт пропозиції більшості криптовалют);

Ризик використання криптовалюти має економіко-правову природу. Його суть полягає в тому, що вартість криптовалюти встановлюється співвідношенням попиту та пропозиції на неї. При інвестуванні реальних грошей у криптовалюту, попит на неї може не зрости або зменшитися через її не популярність. Але варто також зазначити, що такий економічний ризик необхідно пов'язувати з правовим, оскільки держава може легалізувати операції з криптовалютою, але не з усіма, а лише з конкретною, наприклад з біткоїном та його «форками». Не зважаючи на це, криптовалюта спричиняє підвищений інтерес правоохоронних, податкових та регулюючих органів, які спрямовані на отримання більшого контролю над такими активами

Список використаних джерел:

1. Directive 2009/110/EC of the European Parliament and of the Council of 16 September 2009. Official Journal of the European Union. 2009. Sept. 16. P. 267/7–267/17. URL: <http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:267:0007:0017:EN:PDF>

2. Directive 2007/64/EC of the European Parliament and of the Council of 13 November 2007. Official Journal of the European Union. 2007. Dec. 5. P. 319/1–319/36. URL: <http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:319:0001:0036:en:PDF>.

3. Стратегія розвитку інформаційного суспільства в Україні : схвалено розпорядж. Кабінету Міністрів України від 15 трав. 2013 р. № 386. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/386-2013-p/ed20130515#n14>.

УДК: 338.43:316.422

Марунчак В.О. аспірант спеціальності 073 Менеджмент

Стойко А.С. аспірант спеціальності 073 Менеджмент

Науковий керівник: Виклюк М.І., к.е.н., доцент кафедри менеджменту

(*Львівський національний університет імені Івана Франка*), м. Львів, Україна)

ДЕРЖАВНА ФІНАНСОВА ПІДТРИМКА ВІДТВОРЮВАЛЬНИХ ПРОЦЕСІВ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА В УКРАЇНІ

Процес відтворення вітчизняного сільського господарства в значній мірі залежить від державної підтримки, організованості самого процесу підтримки та контролю за виконанням державних програм підтримки, ефективності використання засобів наданих суб'єктам господарювання та результатів їх діяльності. Державна фінансова підтримка є невід'ємною частиною державної аграрної політики і являє собою сукупність різних важелів та інструментів, пільгового і безоплатного фінансування та спеціального оподаткування сільськогосподарських підприємств.

Найбільший вплив на відтворювальні процеси сільського господарства становить сьогодні, безпосередньо, пряма та непряма державна фінансову підтримка, що включає ряд програм бюджетного фінансування заходів. Ці заходи спрямованні переважно на розвиток окремих галузі (наприклад, фермерських господарств, садівництва, виноградарства, хмелярство тощо), а також включає непряму підтримку через податкові

преференції суб'єктам господарювання: пільговий режим оподаткування, єдиний податок (4-та група), повернення ПДВ тощо), списання безнадійної заборгованості перед бюджетом; пільгові кредити – часткова компенсація процентних ставок за користування кредитами комерційних банків тощо. Протягом багатьох років державна підтримка сільського господарства України зазнавала значних змін. Раніше це були невеликі обсяги прямої державної підтримки та спеціальний режим оподаткування ПДВ. Зокрема, впродовж 2015–2016 років майже 14 тис. суб'єктів господарювання в сільському господарстві скористалися правом та отримали пільгу з ПДВ у сумі 47,1 млрд гривень. З 01.01.2017 дію спеціального режиму оподаткування ПДВ відмінено. Сьогодні переважає бюджетне фінансування, що визначає порядок витрачання бюджетних коштів і регламентується окремими постановами Кабінету Міністрів України та розробленими програмами. Загалом механізм державної підтримки сільгоспвиробників, обсяги, напрями та умови державної фінансової підтримки відтворювальних процесів в сільському господарстві регулюється законами України «Про державний бюджет України» на відповідний рік і Законом України «Про державну підтримку сільського господарства України».

Для оцінки ефективності державної фінансової підтримки відтворювальних процесів сільського господарства в Україні необхідно проаналізувати фактичні обсяги державної бюджетної підтримки сільського господарства (табл.1).

Таблиця 1

Обсяги та динаміка державної фінансової підтримки сільського господарства України

Період	Фактичні обсяги фінансування, млн.грн	Темпи росту, %	Виконання плану, %	Частка обсягу фінансування у:	
				бюджетних витратах,%	ВВП, %
2008	7486,34	97,95	68,78	1,52	0,57
2009	7705,12	102,92	78,36	1,52	0,55
2010	5868,38	76,16	81,64	1,12	0,43
2011	6062,74	103,31	90,01	0,89	0,42
2012	5781,76	95,37	93,31	0,69	0,28
2013	12943,59	223,87	93,20	1,22	0,53
2014	14107,34	108,99	95,29	1,13	0,46
2015	14401,60	102,09	92,17	1,05	0,39
2016	14824,96	102,94	91,22	0,93	0,39
2017	7486,34	97,95	68,78	1,52	0,57
2018	7705,12	102,92	78,36	1,52	0,55
2019	5868,38	76,16	81,64	1,12	0,43
2020	6062,74	103,31	90,01	0,89	0,42
2021	1551,0	25,58	34,47	0,10	0,04

Джерело: сформовано автором на підставі [1].

Огляд бюджетної бази, засвідчує що впродовж 2008–2021 рр. фінансова підтримка галузі знизилась. Так, у 2008 р обсяги фінансової допомоги становили 7486,34 млн. грн, а у 2021 р. – 1551 млн. грн. Слід відзначити, що впродовж 2008-2016 рр. спостерігається динамічне нарощення, а її приріст склав майже 2 рази. Однак, вже у 2017 р. спостерігаємо різке скорочення обсягів бюджетного фінансування сільського господарства, а впродовж 2017-2020 рр. їх рівень досяг показників 2008-2009 рр. Темпи росту фінансової підтримки сільського господарства впродовж аналізованого періоду має волятивний характер. Такі тенденції спричинені перш за все відміною дії спеціального режиму оподаткування ПДВ, що було доволі значними за обсягами преференцією до 2017 р; домовленостями України з СОТ в частині зобов'язань щодо

скорочення внутрішньої підтримки суб'єктів сільського господарства, що надається через «жовті» програми; дією економічної кризи, внаслідок військового вторгнення російської федерації та анексії частини України. В цілому впродовж останніх п'яти років спостерігаємо скорочення державних видатки на підтримку сільськогосподарської галузі в 5 раз, що негативно позначилось на відтворювальних процесах досліджуваної галузі.

Підсумовуючи сказане, варто відзначити, що в сучасних складних політико-економічних умовах, наслідків пандемії COVID-2019, військової агресії та окупації частини території підтримання вітчизняних суб'єктів сільського господарства на жаль має доволі формальний характер, адже надання дотацій та компенсацій не відповідає потребам суб'єктів господарювання і не сприяє їх ефективному розвитку та створенню сприятливих умов щодо можливостей інноваційного відтворення.

Список використаних джерел:

1. Міністерство фінансів України. Річних звітів про виконання державного бюджет URL : <https://mof.gov.ua/uk/state-budget>

УДК 330.1

Слюсаренко А.В., к.е.н., доцент кафедри економічної кібернетики і математичного моделювання

Нехайчик Є. Є. здобувач вищої освіти спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування

(Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна)

НЕОБХІДНІСТЬ АНАЛІЗУ ЕКОНОМІЧНОГО СТАНУ ОРГАНІЗАЦІЇ В РИНКОВИХ УМОВАХ СУЧАСНОСТІ

У ринкових умовах значну роль відіграє аналіз економічного стану підприємства, адже саме він зумовлює місце організації на ринку, рівень її конкурентоспроможності, допомагає визначити ефективність діяльності, виявити слабкі і сильні сторони, розробити заходи щодо підтримки або поліпшення життєдіяльності підприємства. Економічний аналіз передбачає використання набору облікових даних, а також системи методологічних прийомів. При раціональній організації, потік цієї інформації служить основою для економічного аналізу.

Управління будь-яким об'єктом вимагає, по-перше, знань про його початковий стан, інформації про те, як розвивався і розвивається об'єкт у звітному і базисному періоді [1]. Тільки після отримання повної і достовірної інформації про діяльність об'єктів в минулому, про сучасні тенденції їх експлуатації та розвитку можна розробляти певні управлінські рішення, бізнес-плани і програми розвитку об'єктів на майбутні періоди. За допомогою аналізу можна удосконалити господарський механізм, планування і управління. Це найважливіший інструмент, який дає науковий прогноз перспектив діяльності окремих господарюючих суб'єктів. Економічний аналіз дозволяє вивчити сутність функціонування економічних законів, встановивши моделі і тенденції, що характеризують економічні явища і процеси в конкретних умовах діяльності фірми; науково обґрунтувати поточні та перспективні плани; здійснювати контроль за виконанням управлінських планів і рішень, економічним використанням ресурсів; знайти резерви підвищення ефективності виробництва на основі вивчення передового досвіду науки і практики; розробити заходи щодо використання резервів, виявлених у процесі господарської діяльності.

Життєдіяльність організацій відбивається в бухгалтерському, статистичному та оперативно-технічному обліку і звітності. Ведення тільки одної звітності не може повністю виявити взаємозв'язок і взаємовплив економічних процесів, які реалізуються на підприємстві. Прикладом може слугувати такий показник, як продуктивність праці.